

# zpravodaj KAN

informační bulletin Klubu angažovaných nestraníků

# č. 68

duben 2002

webové stránky: <http://www.kan.cz>, e-mail: [kan@ms.pragonet.cz](mailto:kan@ms.pragonet.cz)

finanční příspěvky složenkou (typu A) na konto vedené u ČSOB, a.s., Praha 6,

číslo účtu: 71378/0300, název účtu: Klub angažovaných nestraníků, konstatní symbol: 0558

textové příspěvky v T602 (.602) nebo Word (.doc) zasílejte na e-mail:

[pavelh@imip.mepnet.cz](mailto:pavelh@imip.mepnet.cz), [kan@ms.pragonet.cz](mailto:kan@ms.pragonet.cz)

---

## O B S A H

Prohlášení KAN k volbám v roce 2002 ( <i>návrh V. Podracký</i> )	2.
Konec demokracie v českých zemích? ( <i>V. Podracký</i> )	3.
Benešovy dekrety nejsou vyhaslé ( <i>V. Podracký</i> )	5.
Náměty pro diskusi o materiálu „Návrh programu Obroda národa - KAN“ ( <i>Konzervativní strana</i> )	6.
Odpověď na připomínky Konzervativní strany k návrhu programu Obroda národa - KAN ( <i>V. Podracký</i> )	12.
Návrh prohlášení ( <i>P. Holba</i> )	13.
Volební řád pro primární volby kandidátů do PS ( <i>návrh A. Šimek</i> )	14.
Stanovy KAN ( <i>schválené XI. sněmem KAN 17.11.2001 a MV 2.4.2002</i> )	16.
Usnesení 3. jednání ÚR KAN ze dne 9.2.2002	27.
Usnesení 4. jednání ÚR KAN ze dne 16.3.2002	28.
Usnesení 5. jednání ÚR KAN ze dne 6.4.2002	29.
Usnesení 6. jednání ÚR KAN ze dne 20.4.2002 s přílohou	30.

## Prohlášení KAN k volbám v r. 2002

(návrh)

*Vlastimil Podracký*

V tomto roce opět rozhodujeme (alespoň někteří) o budoucí podobě parlamentu a zastupitelstev. O tom, jak se naše vůle opravdu přenesou do poslaneckých lavic, sice existují jisté pochybnosti, ale nicméně alespoň o některých věcech jistě rozhodnout můžeme. Nové zastupitelské orgány, obzvláště ty nejvyšší, budou rozhodovat o celém procesu vstupu do EU (o samotném vstupu snad rozhodnou občané v referendu). Můžeme tedy říci, že na zastupitelích bude záležet mnoho. Proto bychom, zvláště těmto volbám, měli věnovat pozornost. Jaká očekávání vkládáme do nových volených zástupců? Řekněme si co navzdory populistické rétorice nemohou ovlivnit (a co nemůžeme ovlivnit nikdo):

- potrestat všechny tuneláře
- odstranit všechny bývalé komunisty z politického života a státních orgánů
- výrazně ovlivnit hospodářský vývoj
- zavádět legislativu výrazně odlišnou od EU (americkou demokracii, vlastní fantastické představy nikde nevyzkoušené)
- zabránit výprodeji našeho nefunkčního hospodářství zahraničním subjektům
- dosáhnout něčeho prázdnými gesty (viz Zemanovy výroky)

Řekněme si, co je možné požadovat (a to od politiků a od nás všech spolu s nimi):

- hájit státní a národní zájmy v jednání se sousedními státy a EU
- zavádět úspěšně vyzkoušenou legislativu států EU
- pružně zavádět úřednickou a zvláště policejní a soudní praxi z EU (zatím se chováme spíše jako pyšná periferie)
- poctivě pracovat (na tom nejsme nejhůře, ale může se to zlepšit)
- dobře podnikat (zatím se většinou nedaří)
- nebát se a nekrást (zatím je spíše opak obojího)
- nepodléhat mocenským centrům, i když to už není Moskva, ale zároveň se nechovat jako trucovité dítě.
- nenechat se manipulovat cizími subjekty, třeba podplacenými ekologickými organizacemi (pokusy o to se dějí stále a mnoho občanů jim podléhá – viz Temelín)
- prostředky pro sociální politiku nasměrovat správným směrem, který něco řeší pro budoucnost, třeba pro zvýšení porodnosti (zatím se řešily jen následné problémy bez perspektiv)

Naše cíle musí být reálné. Musíme být otevřeni především do budoucnosti.

V době, kdy levicová vláda dává sociální podpory bohatým, privatizuje banky a chce na úkor dělníků platit studium vysokoškoláků a pravicové strany chtějí omezit příliv zahraničního kapitálu a chránit hranice před volným trhem, lze těžko doporučit zda volit pravici nebo levici. Politické subjekty se spíše řídí mnohoznačnými zájmy a ustupují různým tlakům. Vzhledem k tomu, že nové tváře a nové subjekty v novém parlamentu uvidíme jen ojedinele nebo vůbec, musíme oněm politikům mnoho věcí z minulosti odpustit. To je nutné, abychom si mohli vůbec vybrat. Protože „nová doba chce nové činy“, dívejme se na politiky ne s hlediska jejich minulých

chyb, ale s hlediska, jak se z oněch chyb poučili a jak jsou schopni v budoucnosti a v této náročné době řešit úkoly, které jsme si vytkli shora jako splnitelné, a pak také ty, které vývoj přinese.

---

## Konec demokracie v českých zemích ?

*Vlastimil Podracký*

Letos opět půjdeme k volebním urnám. Možná opět přibude mnoho občanů, kteří si tento, téměř zbytečný akt, odpustí. Není divu. Stále stejné tváře na bilbordech, tváře spojené s neúspěchy nebo planými sliby. A přesto se tam objevují stále a stále. Proč? Prostě proto, že si tito lidé zajistili, aby je nikdo nevměnil. Jednou z těchto zdí je pětiprocentní hranice pro vstup politického subjektu do parlamentu a druhou nedostatečné fungování stran uvnitř. Řekněme si, je důležité, aby se lidé v politice měnili? Ano, je to nejdůležitější. V podstatě jsou důvody speciální, které platí jen pro náš stát a důvody obecné, které platí pro jakýkoliv demokratický stát. Speciální důvod je ten, že většina stávajících politiků se dostala do politiky v období transformace. Kriteria byla určité názory tohoto člověka a možná schopnosti. V žádném případě ne zkušenosti (třeba s regionální politikou apod.). To také nešlo. Zkušenosti s politikou měli jen komunisté. Proto tito lidé začínali jako nezkušení a mnohdy nevěděli dobře, co lidé „dole“ chtějí. Ve vysoké politice se zkušenosti „zdola“ nezískávají, tam se získává pouze nějaká rutina, navazují se vazby a učí se dvorská etika. To vše je sice potřebné, ale samo o sobě to nestačí. Nové podněty mohou přinést jen lidé zdola. A ti se nekonají. Obecný důvod je, že člověk – politik – se opotřebovává. Takový opotřebovaný člověk může nastoupit snad na nějakou formální funkci (třeba prezident), ale už se nehodí pro výkonnou politiku. Co je to takové opotřebování? To je rozsáhlý komplex, řekněme si ty nejdůležitější atributy. Politik naváže příliš mnoho vazeb, zaváže se příliš mnoha lidem, kteří mu pomohli odstranit jeho „kopance“ nebo mu pomohli dosáhnout některé funkce, dá příliš mnoho slibů, které nesplnil, vyřkne mnoho hloupostí, které musí opakovat, aby se neřeklo, že mění názory. A tak je stále více vázán a nemůže se správně „rozletět“. Hlavně však neví jak se mění situace dole. Ztratí kontakt s „masami“. Někteří to překonávají méně nebo více a podle toho by mohli vydržet v politice kratší nebo delší dobu. Jednou ovšem ten čas nastane. Za první republiky se říkalo, že politik musí umět mlčet (aby příliš mnoho nesliboval a nenamluvil mnoho hloupostí) a včas odejít. To druhé se však z politiky vytratilo. Změna politických tváří v zastupitelské demokracii může proběhnout dvěma způsoby. Demokracií zevnitř stran a demokracií vně. Demokracie zevnitř znamená obměnu lidí uvnitř strany. Správně by lidé s určitými zkušenostmi a úspěchy v nižších funkcích (v regionální politice, v médiích) měli kontinuálně nahrazovat vyšší kádry, a ty by měli opět sejít dolů. To vyžaduje ovšem širokou členskou základnu (aby byl dostatečný výběr) a potom zajištění postupu. V současných stranách nevyjímaje ty novější (US) to tak není. Ve vysoké politice se motají stále stejní lidé (pouze výjimky potvrzují pravidlo) a na regionálních úrovních se zase objevují jen stejní lidé. Pokud dojde k posunu, je výjimečný a pomalý. Stranická základna je malá a nekvalitní. Není odkud brát. Také chybí oslovování a získávání schopných lidí do politických stran. Politici si těch několik členů své strany pěstují, aby je vždy v primárních volbách zvolili a proto ani masovou stranu nepotřebují, taková by je totiž rychle vyměnila. Nová tvář nemá šanci, pokud snad ji ti nahoře

nevyberou. Sobectví a závist vykonávají svoje. Demokracie vně stran znamená postupné prosazování nových stran do politiky. Tomu brání volební zákon. Na regionální úrovni se objevují schopní nezávislí zastupitelé i starostové obcí, ale dál nemají šanci. Pokud by vstoupili do některé strany, nechají je „viset“, založit novou stranu nemohou, protože nemají peníze na registraci a na bombastickou kampaň, kterou by taková strana musela mít, aby vstoupila do povědomí lidí a získala více než 5% hlasů. Velké peníze české subjekty nemají, šanci by měli možná některé mafie, nebo zahraniční kapitál (slyšel jsem že i Kožený chce do politiky, ten by na to peníze měl, ale to snad chceme?). V tom je opět nebezpečí pětiprocentní hranice. Pokud by tato hranice nebyla, může taková strana postupně získávat voliče, peníze z politiky postupně dostávat a postupně růst. U nás se projevují záporně oba principy nedostatečné demokracie a platí oba důvody pro nedostatečnou výměnu kádrů. Bohužel vznikla nějaká dohoda nebo shoda mezi stranami, protože se tak projevují všechny, které jsou v parlamentu, a nejen ty dvě největší (opoziční smlouva). Proto můžeme mluvit o krizi zastupitelské demokracie. Stojaté vody v naší zastupitelské demokracii vedou některé „myslitele“ k prosazování jiných forem demokracie. Participační demokracie znamená zvýšení vlivu občanských sdružení a jiných iniciativ na politiku. Tak jako nejsou v našem státě velké politické strany (počtem členů), nejsou ani masové organizace, které by snad měly dostatečnou základnu a demokratickou strukturu. Je to dáno tím, že lidé obecně ve vyspělých zemích se politicky neangažují. Pokud bychom umožnili nějakým občanským sdružením nebo organizacím vliv na politiku, využijí toho organizace řízené ze zahraničí nebo placené opět nějakými finančně zajištěnými mafii. To nelze připustit. I když máme nedůvěru ke zvoleným zastupitelům, přece jen jsou to lidé nějak demokraticky zvolení a jejich postoje jsou známé. Neznámé anonymní organizace, jen s několika členy, zato dobře zajištěné, nejsou přece zástupci lidu. Přímá demokracie (přímá volba osobností) je možná pouze v malých jednotkách, max. do 5 tis, obyvatel. Tam se lidé znají a mohou zvolit svého zástupce nebo přímo starostu. Pro větší celky to nejde. Tam opět musí být zástupce volící další zástupce. Přímá demokracie pomocí různých peticí a referend je problematická. Hlavní nebezpečí referenda je špatná informovanost občanů. Občan obvykle se problému příliš nevěnuje a nezná všechny okolnosti (na rozdíl od zastupitele, který je politický profesionál a má to v „popisu práce“). Pýcha některých občanů, kteří by chtěli rozhodovat, ale přitom se o problém nezajímají (ani na to nemají čas a kvalifikaci), může být scestná. Příkladem může být referendum o jaderné energetice v Rakousku, kde většina občanů rozhodla proti. Pyšní občané jsou stále na své rozhodnutí hrdí a nepřipustí si, že rozhodli špatně o věci, které řádně nerozuměli. Toho zneužívají populističtí a nacionalističtí politikové. Několik odborníků, kteří chtěli věci vysvětlit, byli ukřičeni nátlakovými skupinami využívajícími xenofobie. Referendum o podobných otázkách, majících odborný význam, je úplný nesmysl. Navíc voliči nemusí rozhodovat zcela zodpovědně a nikdo je za jejich rozhodnutí nevolá k zodpovědnosti. Rozpor mezi pravomocí a zodpovědností, byl hlavním nedostatkem feudálního a komunistického zřízení, kdy vedoucí činitelé nemohli být voláni k zodpovědnosti za svá pochybení. Víme jak to dopadlo. Za každé rozhodnutí, by měl být, pokud možno, někdo zodpovědný a nést důsledky. To referendum neumožňuje, protože davy jsou anonymní. Velkou roli při referendu hrají sdělovací prostředky. Kdo je ovládá, ovládá občany (viz stávka v české televizi). Ti potom rozhodují podle různých stupňů psychické manipulace, které sdělovací prostředky předvedou. Nezapomeňme, že třeba noviny jsou už téměř všechny

v zahraničních rukou. Kdo potom rozhoduje v takovém referendu? Opět mafie ovládající sdělovací prostředky. Jsou ovšem referenda, která by se mohla, bez velkého rizika, uskutečnit. To jsou referenda k obecně známým problémům. To ovšem zase spíše k obecní úrovni, kde jsou občané s problémem seznámeni. To je třeba referendum, zda má obcí vést silnice apod. Na celostátní úrovni to mohou být pouze referenda o závažných otázkách týkajících se nezávislosti státu. Zde totiž zastupitelé ani nemají právo o těchto závažných otázkách rozhodovat sami. Další referendum by mohlo být na základě petice občanů věrohodně podepsané určitým poměrně velkým počtem občanů, která by již obsahovala otázku k referendu. V takovémto případě se předpokládá, že občané problém znají. Diskuse k této otázce by se potom musela vést ve státních sdělovacích prostředcích. Vše to by musel přesně stanovit zákon. Takovým způsobem by se mohl třeba změnit volební zákon, protože poslanci sami nikdy pětiprocentní hranici nesníží a stejně tak ani svoje platy.

Ani v nastávajících volbách není řešení nevolit. Furiantství se nevyplácí. Nutno uvažovat relativně. Přibližně vybrat politika, o kterém víme, že hájí zájmy státu. Hlavně rozpoznajte ty, kteří slouží jen sobě nebo cizím zájmům.

Vlastimil Podracký ([vpodracky@volny.cz](mailto:vpodracky@volny.cz))

---

## Benešovy dekrety nejsou vyhaslé

*Vlastimil Podracký*

Často slyšíme od některých politiků, že je nejlepší o tzv. Benešových dekretech pokud možno nemluvit na evropské úrovni, aby to náhodou neohrozilo náš vstup do EU. Prý se jedná o vyhaslou právní normu. To ovšem není pravda. Tato norma se stále používá. Stále se objevují případy, kdy je Sudetským Němcům odmítnuta restituce jejich majetku právě na základě této normy. Stalo se tak již několikrát právě v případě sporných nároků různých šlechtických rodů. Není totiž žádná jiná právní norma, která by Benešovy dekrety nahradila. Česko-německá smlouva je smlouvou mezi státy a vlastně na státní úrovni dělá tlustou čáru za minulostí. Toto je výhodné především pro německou stranu, protože se tím česká strana vzdala nároků na poválečné reparace. Tato smlouva vůbec neříká, a také nemůže říkat, nic o nárocích jednotlivců. Ty totiž stále zůstávají a v uznání jim brání pouze Benešovy dekrety, které jsou problematickou součástí našeho právního řádu.

Majetkové nároky jednotlivců totiž nikdy nekončí, v podstatě jsou věčné (viz odškodnění totálně nasazených) a nemá se státními dohodami nic společného. Kolektivní vina se obecně právně neuznává a pokud osoba nebyla průkazně obviněna z nějakého zločinu, lze velmi těžko jakoukoliv vinu prokázat. Známe případy z minulosti a v Evropě se stalo takových právních situací v minulosti mnoho (viz návrat šlechtického majetku po Francouzské revoluci). Jedinou zábranou je, když nyní majetek vlastní jiná osoba. Bezpráví se nesmí opakovat a v budoucnosti se musí vždy postupovat podle právního předpisu platícího v době vzniku vlastnictví. Stávající vlastníci bývalého majetku Sudetských Němců se nemusí obávat. Jakékoliv prohlášení neplatnosti nebo tzv. vyhaslosti Benešových dekretů okamžitě uznává nároky Sudetských Němců (samozřejmě jen na ten majetek, který není v soukromých rukou). EU sice nenaléhá na zrušení

Benešových dekretů a také s nimi nijak nepodmiňuje vstup České republiky. Jiná situace ovšem bude, až do EU vstoupíme. Němečtí a rakouští občané budou mít na našem území práva občanů EU. Tím se podpoří jejich nároky. Bude záležet na dalším vývoji v EU. Pokud by legislativa EU v budoucnosti platila nad legislativou ČR, potom by se Benešovy dekrety automaticky zrušily. Pochybují, že EU do své legislativy zahrne něco takového, jako jsou Benešovy dekrety. Myslím, že požadavek ODS, aby se EU zavázala, že nebudou zpochybňovány výsledky druhé světové války je legální, ale zřejmě není naděje na jeho uskutečnění. Tlak Německa a Rakouska je velmi silný. Myslím, že nemůžeme očekávat, že by Benešovy dekrety platily věčně, přitom nároky na konfiskovaný majetek jsou věčné.

Jedinou zábranou ovšem může být pouze soukromé vlastnictví nových vlastníků tohoto majetku. Možná také majetek obcí. To není zpochybnitelné. Obavy obyvatel pohraničí o jejich majetek jsou zbytečné. Pokud stát rozprodá zbytky půdy, stejně není co vracet.

---

*Text Návrh programu Obroda národa - KAN byl otištěn ve Zpravodaji č. 64 v červnu 2001 na straně 19. Ačkoliv nebyl oficiálním materiálem KAN, vyvolal rozsáhlou reakci Konzervativní strany (která se v té době rozrostla o přísloučenou Stranu konzervativní smlouvy. Text této "reakce" na původní "Návrh" je však nesmírně rozsáhlý, takže z něj přebíráme do Zpravodaje jen zkrácený výběr. -pH-*

## Náměty pro diskusi o materiálu

### „Návrh programu Obroda národa - KAN“

*M. Beňo, R. Joch - Konzervativní strana*

Konzervativní strana nahlíží Klub angažovaných nestraníků (KAN) a Pravý blok (PB) jako své spojence v zápase za správnou věc. Spolu s názorem MK KAN Olomouc navrženým ing. Vlastimilem Podrackým (dále jen autor) jsme přesvědčeni o nutnosti integrace konzervativních sil v naší zemi, proto i naději na sloučení KAN a PB vítáme – jako další dílčí, přesto však velmi důležitý, konkrétní čin v práci na vzniku jednotné konzervativní strany, jejíž podobnou, stejně dílčí, součástí je nedávné sloučení Strany konzervativní smlouvy a Konzervativní strany pod tradičním názvem Konzervativní strana. Věříme, že jedním z prvních kroků na cestě k tomuto cíli má být obsahová diskuse nad programovými otázkami. Domníváme se, že mnohé praktické postupy, které představitelé KAN a PB prosazují v politice, slouží věci spravedlnosti v této zemi. Bohužel, s některými programovými cíli (viz materiál autora – [www.kan.cz](http://www.kan.cz), Zpravodaj KAN č. 64) nemůžeme plně souhlasit. O četných nesporných kladech materiálu se v dalším nebudeme rozepisovat, neboť tyto nejsou (a z principu věci být nemohou) předmětem diskuse. Z formálního hlediska bychom rádi navrhli, aby po dobu diskusí byly materiály vnitřně strukturované – např. číslované odstavce (pro přehlednost, přesnost odkazu apod.). V textu jsme se na některých místech uchýlili k odkazům na literaturu. Konzervativně založení lidé žijící z tradic se většinou chovají dle řádu a nekladou si otázku „PROČ?“ – oni prostě VĚDÍ, že daná situace se řeší takto. I

proto se konzervativci (na rozdíl od liberálů a socialistů) neradi pouští do praktické politiky – neboť tam je třeba každou myšlenku obhajovat a vysvětlovat, přesto, že je jim samotným stále stejně zřejmá. Jedinou pomocí a oporou jim v tom mohou být myšlenky formulované podobně smýšlejícími a moudřejšími. A tak i my jsme této opory využili a s důvěrou jsme se obrátili k starým osvědčeným teoretikům konzervativní politické filosofie, neboť si uvědomujeme, že bychom se zbytečně snažili lépe ozřejmit a popsat otázky, kterým oni zasvětili velké části svých životů.

....

Na místo konstatování „Jsme národně konzervativně liberální strana s důrazem na konzervativní.“ nám Konservativní smlouva (viz příloha, popř. [www.skos.cz](http://www.skos.cz), sekce Vnitrostranické dokumenty) „velí“ postavit dle našeho názoru srozumitelnější, jasnější a pokornější „Chceme být konzervativní.“

S většinou bodů vtělených pod odstavců „Co chceme?“ a „Co nechceme?“ lze jistě souhlasit (poslední dvě odrážky v prvním z nich neodpovídají formě odpovědi na otázku). Je jich však příliš mnoho a směšují obecné s konkrétním. Ty z nich, které jsou na úrovni obecných deklarací, navíc bez definice pojmů (pro kterou však přirozeně v takovém materiálu není místo) nejsou nepoučenému čtenáři plně srozumitelné (např. bod „revitalizace fyzických a duševních sil národa“ – myslí se tím příkladně pronatalitní politika? Ta se ovšem také může zvrhnout v obyčejné sociální inženýrství – viz tzv. Husákovy děti z počátku normalizace...). Hned na počátku je nutné se pozastavit u pojmu referenda. My přímou demokracii považujeme za méně dokonalou, než demokracii zastupitelskou. A to z toho důvodu, že parlamentní demokracie umožňuje uvážlivou diskusi o problémech (jaká v rámci celé společnosti není možná), a tedy pak i fundovanější rozhodnutí. Dále umožňuje i státnickou odpovědnost v tom smyslu, že může přijmout rozhodnutí, jež jsou správná, avšak momentálně nepopulární. Naopak referendum, v principu věci, nemůže nikdy schválit nic nepopulárního, byť by to bylo sebevíce správné nebo prospěšné.

....

Pro možnost konkrétního souhlasu či kritiky z naší strany bychom přivítali příklad, který by demonstroval, co má autor na mysli, píše-li „odmítáme nekritické přijímání s naší kulturou a historií neslučitelných a špatných cizích vzorů“. Obáváme se, že tvrzení „odmítáme závislost na ideologiích včetně socialismu a bezbřehého liberalismu“ lze označit za mírně zavádějící. Vždyť i autor se hlásí ke konservatismu, což je bezesporu ideologie svého druhu. My s tímto příklonem vše souhlasíme a dovolujeme si podotknout, že politická strana bez jasně uspořádané a vnímané politické filosofie je jen součtem osobních zájmů (být ušlechtilých) jejích členů. Nyní tedy již k vlastnímu návrhu programu.

....

Konzervativní strana není proti vstupu do Evropské unie, ale uvědomuje si, že mnohé rysy EU jsou socialistické, což poškozuje hospodářskou produktivitu a konkurenceschopnost EU, a tedy i její občany. Konzervativní strana hodlá po vstupu ČR do EU prosazovat její desocializaci. Nemůžeme souhlasit s návrhem „zvláště nechceme, aby mnoho mladých lidí odcházelo na práci do ciziny, protože to omezí příliv zahraničního kapitálu k nám a sníží množství vybraných daňových prostředků. Proto jsme pro přijatelně dlouhé přechodné období, kdy by naši občané

neměli možnost pracovat ve státech EU.“. Jsme pro svobodu a k té právo na výběr, kde mám být zaměstnán, neodmyslitelně patří. Jakýkoli izolacionismus nebo protekcionismus není naším programem. Špičkové odborníky je nutné v naší zemi udržet kvalitními pracovními příležitostmi – nikoli násilím po vzoru vědeckých kapacit bývalého Sovětského svazu. Přesto, že spousta evropských států uplatňuje vůči „divokému východu“ víza, zůstává nepopiratelným faktem, že co nejvolnější pohyb lidí je v samých základech „rozšířeného řádu“ (kapitalismu – podrobněji např. F. A. Hayek „Osudová domýšlivost“ nebo „Cesta k nevolnictví“, popř. L. von Mises „Liberalismus“). Stran důchodového pojištění se domníváme, že jádro problému leží poněkud jinde, než autor uvádí. Jsme přesvědčeni, že vitálním zájmem naší vlasti je provedení skutečné reformy penzijního systému a to směrem k soukromě spravovaným avšak státem průhledně kontrolovaným penzijním fondům s povinným penzijním spořením. Cílem musí být vícezdrojové financování penzí zajišťující větší stabilitu – tzv. třípířový systém. Stát nesmí narušovat autonomii rodiny. Proto by se ani neměl pokoušet zkoumat, proč má nebo nemá manželský pár děti – jak autor patrně navrhuje (viz tvrzení „Odmítáme případy, kdy rodiče mají děti jen proto, aby dostávali sociální podporu...“). Straňme se jakýchkoli náznaků sociálního inženýrství. Cítíme rozpor v tvrzeních „Odmítáme humanitární rakovinu – neustálé rozrůstání humanitárních služeb placených státem.“ (viz odstavec *Humanitární organizace*) a „Jsme proti dotacím jakémukoliv soukromému subjektu kromě zdravotnictví, školství a humanitární činnosti.“

....

V základní linii přístupu k sociálním otázkám se s autorem v zásadě shodujeme. Jako podružné nyní ponecháme stranou některé technické detaily, které by v další diskusi měly být předmětem podrobného zkoumání, přehodnocení a následného rozpracování. Obáváme se však, že v otázce bytové politiky autor nezůstal zcela konzistentní. Upozorňujeme na fakt, že tzv. sociální „práva“ (např. „právo“ na byt) nejsou skutečnými právy (klasickými svobodami), nýbrž nároky, které občan vznáší na stát a okolní společnost. Na ně ve striktním smyslu právo nemá; to pouze stát či společnost se z důvodů lidskosti nebo společenské stability může za určitých okolností rozhodnout dát něco navíc i člověku, který přispěl společnosti málo nebo nijak.

Jaké mají být funkce senátu je dostatečně podrobně popsáno v knize „Demokracie v Americe“ A. de Tocquevilla, popř. v „Listech federalistů“. Státotvorné ideje uvedené v těchto dílech jsou navíc ověřené staletou zkušeností americké demokratické praxe. Přimlouváme se za to, abychom v této věci – v souladu s jedním z prvních návrhů autora – nevymýšleli již jednou vymyšlené.

Odvolatelnost poslance je požadavek vedený ušlechtilým záměrem. Obáváme se však, že realizace této myšlenky by měla za následek příliš snadnou možnost účelových manipulací podobných těm, kterých se důvodně obáváme ve věci referenda. Navíc přímá odvolatelnost je velmi blízká – z důvodu ústavní vyváženosti – přímé volbě (což naznačuje i autorova poznámka o co nejmenších volebních obvodech). Poznamenejme na tomto místě, že smysl dvou komor parlamentu je mimo jiné v tom, že každá z nich je tzv. volena jinou většinou (viz opět „Demokracie v Americe“). Další přímé volby – např. starostů, hlav států, nebo soudců – se mohou skvěle osvědčit v jiných zemích s jinými tradicemi a ústavními systémy. Některé z nich by se snad, právě za určité kompenzace ústavními protiváhami, mohly uplatnit i u nás. Důvěru ve schopnost našeho lidu vždy si volit ty nejctnostnější, nejmoudřejší a nejlepší zástupce, však

nechováme.

....

Nemůžeme v žádném případě souhlasit s tvrzením autora „Vyhnání Sudetských Němců byl legální čin na základě Postupimské konference a Benešových dekretů, které jsou součástí naší historie.“. Ano, Benešovy dekrety jsou jistě naneštěstí součástí naší historie a legalita předmětného aktu je obdobná jako legalita činů opírajících se o Norimberské rasové zákony. Rozhodující je legitimita (jak sám autor v pasáži *Soudnictví a státní zastupitelství* správně naznačuje). Konzervativní strana je přesvědčena, že restituční hranice stanovená od 25. února 1948 byla nastavena nesprávně díky politickým zájmům postkomunistických sil dominujících v roce 1990 – stejně jako dnes – na naší politické scéně. Navrhovali bychom změnu a posunutí této hranice k 30. září 1938. Jsme přesvědčeni, že toto datum je právně podložitelné a oprávněné.

.....

Nesouhlasíme s retribučními dekreti a rozsudky národních a lidových soudů – zejména pak s v celém civilizovaném a kulturním světě neslýchaným amnestováním vražd a ostatních zločinů, spáchaných do 28. října 1945. Nesouhlasíme se znárodněním průmyslu a zkonfiskováním majetků českých antikomunistů a bezúhonných Němců. Neuznáváme parlamentní volby v roce 1946 a 1948, jakož i žádné další, které v naší zemi proběhly do roku 1990 – neboť ani v jednom případě neproběhly podle platných demokratických zásad. Rovněž nikdy neuznáme zákaz konzervativních antikomunistických politických stran na jejichž odkaz chceme v mnohém navazovat. Konečně rovněž nesouhlasíme s vysídlením sudetoněmeckých spoluobčanů. Tedy nejen se zločiny, které ho provázely, nýbrž s vysídlením jako takovým, neboť odmítáme kolektivní vinu a kolektivní trest, jež se přiči křesťanské morálce.

.....

Občané platí příliš mnoho na daních jen proto, že vlády chtějí hodně utrácet. Bludný kruh zvyšování daňové zátěže je podporován tím, že vlády a jim poplatná média rádi poukazují na podobnou praxi u všech svých sousedů. Tím se tento neblahý trend stává jakýmsi planetárním omylem. Z něho pak lze odvodit tyto závěry:

- málokdo hledá alternativy k vysokým výdajům, k vysokým daním a přílišným regulacím, které zatěžují jak jednotlivce tak jejich rodiny,
- zapomíná se, že veřejná politika má posilovat především osobní svobodu a příležitosti tak, aby lidé byli schopni se postarat o sebe a o své blízké nezávisle na státu,
- příliš mnoho lidí se snaží žít na úkor ostatních, a to jak z pohledu materiálního, tak duchovního, ale především zbavováním se vlastní odpovědnosti; jak jinak si vysvětlit odpor proti redukci daní, což je cesta nejen k ekonomickému růstu, ale také k posílení našich rodin, které by měly být nejlépe vybaveny učit děti občanským ctnostem, ale i zvykům nezbytným pro hospodářskou produktivitu.

.....

V rozporu s autorem se nedomníváme, že školství má být řízeno celostátně. Žádný stát neučiní člověka dobrým, snadno jej však může učinit zlým. Proto je mnoho věcí, které vláda nemůže dělat, mnoha dobrých věcí se musí zřeknout a přenechat je někomu jinému. Nemůže například lidi krmit, obohacovat, učit ani měnit.

Podobně jak autor naznačuje, i my jsme stoupecí koncepcí přirozeného práva. Ve shodě s autorem odmítáme trest smrti. Nevidíme nic špatného na tom, že někteří naši spoluobčané mají více občanství, např. německé.

Jako nešťastnou vnímáme formulaci „V naší zemi by nemělo být povoleno muslimské náboženství, které ve svém principu hlásá nedodržování lidských práv a násilný boj za Islám.“.

.....

Jsme pro co nejširší náboženskou svobodu. Pokud by nám byla některá společnost trnem v oku, pak by to byly **manipulativní** sekty, které za náboženským hávem povětšinou skrývají ekonomické zájmy svých zakladatelů. To však rozhodně není případ Islámu, který navíc s křesťansko-židovskou Evropou vyzývá stejného Abrahama Boha.

V souvislosti s autorovou úvahou „Poskytovat útočiště uprchlíkům ze zemí nedodržujících lidská práva, ale snažit se, aby proti režimu ve své zemi opravdu bojovali.“ se vnučuje otázka, jak by se v případě takového přístupu demokratických zemí vedlo našim spoluobčanům, kteří (ať již z jakéhokoli důvodu – pomejme pro tento okamžik nasazené agenty) opustili vlast zužovanou nacistickým nebo bolševickým terorem.

Nesdílíme autorovo přesvědčení o tom, že je potřebné, aby cizinec, který nabyt českého občanství, přestěhoval do ČR i svoji rodinu. Nejsme však přesvědčeni ani o druhém extrému – tedy o tom, že by se takovému přesunu mělo jakkoli bránit. Jsme přesvědčeni, že každý má mít v těchto otázkách svobodu se rozhodnout sám, intervence státu do těchto oblastí nemůže v žádném případě prospět.

.....

S pasáží o školství lze v zásadě souhlasit – s již výše uvedeným komentářem. Armáda má chránit občany před vnějším nebezpečím – je garantem naší svobody. Nejlepší zárukou svobody na světě je silný Západ, nejlepším prostředkem obrany svobodného řádu v této zemi je naše členství v NATO, jež představuje transatlantickou jednotu mezi Amerikou a Evropou. My musíme být dobrým, efektivním a spolehlivým členem NATO (což dnes nejsme v důsledku toho, jací lidé jsou na nejvyšších místech v naší zemi). A to nelze bez profesionální armády. Pokud by byl navíc pod miličním uspořádáním armády chápán švýcarský model (což autor explicitně nepředkládá), podle něhož by každý musel povinně vlastnit zbraň, považujeme to za nerozumné z důvodu uvedeného výše: vzhledem ke stavu společnosti, především vzhledem k nevyrovnaní se s komunistickou minulostí, ne všichni lidé v naší zemi by měli dostat zbraně do rukou – tato skutečnost by měla být zohledněna při všech úvahách o budoucí podobě našich ozbrojených sil. (S tím, aby každý slušný, bezúhonný občan mohl vlastnit zbraň na vlastní obranu, však souhlasíme.)

Rodina je samozřejmě prvotním, přirozeným a nejdůležitějším společenstvím, ve kterém se tříbí, upevňují a dalším generacím předávají morální hodnoty. Nesouhlasíme však s formulací „homosexuální nebo heterosexuální páry odmítající se podílet na reprodukci“, ať je již na takovou

případnou skutečnost navázáno cokoli. Jsme přesvědčeni, že po takových informacích nemá stát, nebo kdokoli jiný, ani pátrat – jsou to intimní a křehká přediiva, která nesmějí být vystavena bezprostředním tlakům společnosti, resp. státu. Přijde-li totiž člověk o svá tajemství, zbude z něj jen výrobní prostředek stojící nahý a bezbranný před Orwellovým Velkým bratrem.

Stavíme se zásadně proti potratům. S většinou myšlenek, které autor k této otázce uvádí, však souhlasíme. Nepovažujeme ale tuto problematiku za vhodnou pro součást politického programu. Jsme přesvědčeni, že naše společnost se v otázce potratů chová naštěstí stále zodpovědněji (společnost nepovažuje potrat za dobro, trend počtu potratů za rok je výrazně klesající) a proto je nebezpečné narušovat tento příznivý vývoj příliš razantními vystoupeními, které by mohly zapříčinit hysterickou reakci s následným zvratem k horšímu.

Pasáž o masmédiích je značně diskutabilní. Pojetí, které tady autor prezentuje se blíží osvícenému despotismu. Obáváme se, že pochopitelný cíl, který autor popisuje, není dosažitelný státním nařízením, ale nanejvýš postupnou totální generační výměnou současné masmediální garnitury (v dobrém i zlém).

Považujeme za výstražný autorův záměr „Vzdělání a kulturu bychom měli chránit před škodlivými cizími i domácími vlivy (akční filmy apod.)“. Isolationismus – ať už politický, ekonomický, kulturní či mezinárodní – není našim programem. Je pro nás nepřijatelné, aby byl z jakýchkoli důvodů stavěn „státní a obecní zájem nad zájmem jednotlivce“ jak autor navrhuje.

V pasáži o občanských sdruženích a skupinových organizacích autor zavádí dvojitý režim pro svobody shromažďování a projevu. To je pro nás z hlediska přirozené nedělitelnosti lidských práv a svobod nepřijatelné. Máme rozumět formulaci „Oddanit zemědělce.“ tak, že zemědělci nebudou platit daně? Nevidíme důvod, proč by mělo být zamezeno prodejem státní půdy cizím státním příslušníkům, jak autor navrhuje. Opakujeme, že isolationismus a protekcionismus není našim programem. Závěrem si dovoluujeme požádat o zveřejnění tohoto textu na stránkách Zpravodaje KAN a Zpravodaje Pravého bloku (v tomto případě bychom si v zájmu co nejužší spolupráce dovolili navrhnout, aby byly ve Zpravodaji PB uveřejněny materiály oba – tedy jak primární text autora, tak tato oponentura).

Brno, Praha 10. července 2001

MUDr. Miroslav Beňo  
místopředseda Konzervativní strany

MUDr. Roman Joch  
místopředseda Konzervativní strany

---

## **Odpověď na připomínky konzervativní strany k návrhu programu Obroda národa - KAN**

*Vlastimil Podracký*

Jsem rád, že můj materiál vzbudil pozornost a byl předmětem oponentury. To je právě to, čeho jsem chtěl dosáhnout – začít diskusi mezi pravicovými subjekty. Nechci se tentokrát vyjadřovat k jednotlivým bodům, naznačím jen základní východiska.

Napřed technicky: Vaše kritika nedokonalosti a nedostatečného vysvětlení některých bodů je správná. Materiál nemohl být příliš dlouhý, byl připraven pro sjezd. Samozřejmě, že bych dovedl

jednotlivé body konkretizovat, ale to snad až jindy.

Nyní k základním východiskům:

1. Podle mého názoru, není možno se vzdávat praktické politiky. To je vyklízení pole soupeřům. Nástroje, jako sociální politika, daňová politika jsou tu od toho, aby se používali. Pokud je nepoužijeme my, použijí je jiní – a proti nám. Samozřejmě, že není možno opouštět konzervativní stanovisko, pouze ho těmito nástroji prosazovat.
2. Pokud se týká přímé demokracie – viz můj článek, který jsem Vám zaslal: Konec demokracie v českých zemích?
3. Můj názor je, že politika musí být otevřena k dnešku a k budoucnosti. Nelze se neustále „šťourat“ v minulosti. To je kontraproduktivní. Proto také posunutí restituční hranice do r. 1938 považuji za nerozumné, proč potom ne až do r. 1620 nebo 1412 ? Dovedete si představit restituce německého majetku v pohraničí, který už vlastní naši občané? Jak by Němci odškodnili oběti, které zavraždili? Částečné odškodnění jen probudí vášně. Navíc to nezapadá do křesťanského hodnotového systému – vzájemného odpuštění. Navíc by to zdiskreditovalo konzervativní politiku v očích veřejnosti. Něco takového nikdo ani nežádá. Z minulosti zůstává temný stín a to jsou Benešovy dekrety, které stále platí. O tom píší také v článku, který jsem Vám poslal. Ty je potřeba řešit.
4. Cílem konzervativní politiky je revitalizovat občanskou společnost (hlavně její instituce a jejich funkčnost – proto název Obroda). K tomu musí směřovat praktické kroky. Tento záměr je však velmi ohrožen. Hlavní nebezpečí jsou socialistické a marxistické síly, které se snaží současné problémy řešit svými sociálně-inženýrskými metodami, ale především nastolit svoji vládu. Proto bych si dovolil na Vás několik otázek na řešení nejzávažnějších problémů současného světa:
  - Ztráta vitality, natality a morálky současného vyspělého světa. Nemusím snad vysvětlovat o co jde. Všimněte si mladých lidí, možná je neurazím, když řeknu, že ztrácí tělesnou zdatnost, jsou nemocnější než předchozí generace, propadají náruživostem (drogám apod.), mnoho dětí se rodí poškozených, porodnost je nízká, mnoho žen je neplodných. Morálně propadli konzumu a honbě za požitky. Co s tím? Určitě je důležitější se tím zabývat než minulostí!
  - Enormní nárůst počtu obyvatel rozvojových zemí. Křivka se sice trochu zmiňuje, ale saturace je možná někde na číslu 9 miliard. Čím se budou žít? Kde vezmou energii?
  - Předchozí dva body znamenají obrovskou nekontrolovanou migraci z rozvojových zemí do vyspělých. Myslíte, že se vystačí se současným konstatováním, že každý člověk má právo kdekoli se přestěhovat a zařídit si tam život. Nežijeme v době osídlování Ameriky! Musí být nějaké zábrany. To už je otázka fyzického přežití. Na Vaši toleranci Vám odpoví kudlou do zad a muslimské náboženství mu k tomu dá morální rámec. Podívejte se do Izraele. To si tu přece nezavedeme!
  - Vyčerpávání přírodních neobnovitelných zdrojů. Při stávající těžbě neobnovitelných surovin bychom ještě vystačili desítky let. Ale rozvojové země budou potřebovat, zvláště ty vyspělejší, mnoho energie. Těžba by se měla zvýšit.

Potom se vyčerpání posouvá někam k r. 2050. Jen ti starší mohou říci, že se jich to netýká. Ale to je trestuhodný život na úkor příštích generací. Atomová energie je jen omezeně použitelná, protože přináší rizika. Kdyby měla atomová energie nahradit stávající neobnovitelné suroviny, zavalíme se za několik desetiletí množstvím nebezpečných odpadů. Jiné zdroje neexistují nebo jsou velmi omezené a neúměrně nákladné. Mělo by se okamžitě začít šetřit, místo toho se rozvíjí neúměrně automobilová (hlavně nákladní) doprava. Málo se přemýšlí nad využíváním obnovitelných zdrojů. Co bude s průmyslem?

Liberálové o tom nechtějí slyšet. Oni řešení nemají. Jen působení trhu problémy nevyřeší.

Komunisté a socialisté řešení znají. Přečtěte si knihu od Stehlíka: „Budoucnost lidského společenství.“ – prostě komunistické řešení těchto problémů – sociální inženýrství – manipulace s lidmi apod. My ovšem řešení nemáme. Není dobré se nad tím zamyslet! Jaké konzervativní řešení navrhnout? Já sice připravuji na toto téma knihu, která se snaží o řešení z křesťanského hlediska, byl bych rád, kdybych dostal nějakou podporu, třeba mi řeknete i nějakou myšlenku. Mohli bychom i spolupracovat. Hlavně bych rád slyšel Váš názor na tato témata.

---

## Návrh prohlášení

*Pavel Holba*

### **Klub angažovaných Nestránků (KAN):**

konstatuje, že politický systém vytvořený v České Republice po pádu komunismu nepodporuje širokou účast nestranných občanů na správě věcí veřejných, která byla a je programovým cílem našeho politického hnutí, které vzniklo na jaře 1968. Občané, kteří si chtějí zachovat odstup od účelové rétoriky, ideologie a klintelských vztahů v současných parlamentních politických stranách, nemají šanci podílet se na veřejné správě, která se opět stala věcí vrstvy samozvaných politiků, kteří usilují o takovou podobu volebních zákonů, která by jim zajistila mocenské postavení "na věčné časy a nikdy jinak". Politika v České republice se ani po pádu komunismu nestala "uměním spravovat věci veřejné v zájmu všech žijících i budoucích generací národa", a zůstala jen uměním, jak si získat a udržet mocenské výhody útočením na aktuální i potenciální konkurenty. Klub angažovaných nestránků vnímá prohlubující se úpadek hodnot, morálky a důstojnosti, který ohrožuje budoucnost českého společenství. Klub angažovaných nestránků vznikl v době pražského jara z víry v tvůrčí a morální potenciál českých občanů, kteří nestojí o politické kariéry za cenu podřizování se stranickým ideologiím a hierarchiím, ale jsou ochotni přispět osobně a zodpovědně svými znalostmi, schopnostmi a životními zkušenostmi ke zdokonalování a zlidšťování veřejné správy v naší zemi. Skutečnost, že funkce ve veřejné správě jsou dnes vyhrazeny jen "zasloužilým" členům či příznivcům několika málo politických stran (které si v parlamentě schvalují jen takové zákony, které posilují jejich monopolní výhody) zpochybňuje legitimitu našich demokratických zastupitelských sborů i úřadů veřejné správy, což má za následek celkovou stagnaci českého politického, společenského, kulturního i akademického

a vědeckého života.

-----

Příčinou tohoto neblahého stavu je poměrný volební systém, který nám voličům dovoluje vybírat jen mezi velmi pošpiněnými značkami stran ovládaných mocenskými klikami a nepřipouští možnost vybírat mezi osobnostmi. Proto KAN považuje v dnešní době za důležité soustředit se na takové změny ústavy, která by umožnila voličům vybírat své poslance, senátory a zastupitele přímo mezi kandidujícími osobnostmi, jako je tomu například ve Spojených státech. Skutečnou úlohou politických stran v demokratické společnosti není vymýšlení ideologií, na které se voliči mají nacytat, ale zodpovědné vyhledávání osobností pro kandidaturu na veřejné funkce a organizování veřejných primárních voleb. To vše je podporováno většinovým volebním systémem (jeden volební obvod volí jediného poslance), který se osvědčil v nejdemokratičtějších zemích světa (ve Spojených státech a ve Velké Británii), které za celá staletí nebyly nikdy ohroženy nástupem totality. Nástup Hitlera či Gottwalda k moci ústavní cestou byl možný právě jen v těch zemích, kde byl zaveden poměrný volební systém.

-----

KAN považuje za hlavní téma politiky spravedlivost.

KAN usiluje o výchovu lidí k občanství, přičemž cílem takové výchovy je svobodný občan - charakterní a poctivý lidský jedinec, který není manipulovatelný médii ani svými chleboďárci.

---

## Volební řád pro primárky kandidátů do Poslanecké sněmovny

*návrh A. Šimka*

### A. Úvodní ustanovení

1. Tento volební řád se použije pro primární volby kandidátů do Poslanecké sněmovny
2. Kandidáty pro volby do Poslanecké sněmovny volí v primárních volbách okresní a krajská shromáždění, a to na principu většinového volebního systému na každé pořadí a pozici zvlášť

### B. Volba okresním shromážděním

1. Každá okresní organizace zvolí na okresním shromáždění až čtyři kandidáty pro volby do Poslanecké sněmovny s určením pořadí 1.-4.
2. Kandidáti na jednotlivá pořadí jsou navrhováni městskými (místními) organizacemi nebo z pléna okresního shromáždění

### C. Volba krajským shromážděním

1. Krajská organizace zvolí na krajském shromáždění kandidáty pro volby do Poslanecké sněmovny se seřazením na příslušné pozice a pozice náhradníků. Počet obsazovaných pozic a pozic náhradníků určí republikový nebo krajský výbor s ohledem na volební kraj a koaliční dohody.
2. Kandidáti na jednotlivé pozice jsou navrhováni z pléna krajského shromáždění, a to z řad kandidátů navržených okresními organizacemi příslušného kraje a uvedených v příslušných usneseních okresních shromáždění. Kandidáti okresních organizací, kteří se

umístili na druhém, třetím nebo čtvrtém pořadí, mohou být navrhováni až poté, co jsou volbou krajským shromážděním umístěni na příslušné pozice umístěni všichni kandidáti okresních organizací, kteří se umístili na předchozích pořadích v návrzích okresních organizací.

#### D. Společná ustanovení

1. Okresní a krajské shromáždění volí kandidáty na principu většinového volebního systému na každé pořadí a pozici zvlášť.
  2. Volba je platná, byly-li hlasovací lístky vydány nadpoloviční většině členů okresního (krajského) shromáždění.
  3. Volba se uskutečňuje maximálně ve třech kolech.
  4. Před zahájením každého kola volby zkontroluje volební komise, zda jsou připraveny volební schránky a hlasovací lístky
  5. Hlasující člen okresního (krajského) shromáždění volí nejvýše jednoho kandidáta. Souhlas s navrženým kandidátem vyjádří napsáním jeho jména na hlasovací lístek.
  6. Neplatný je hlasovací lístek odevzdaný na jiném než vydaném tiskopise a ten hlasovací lístek, který neobsahuje jméno některého z navržených kandidátů.
  7. Zvolen v prvním nebo druhém kole je ten kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů z počtu vydaných hlasovacích lístků před každým hlasováním (dále jen "nadpoloviční většina")
  8. Jestliže neobdrží žádný z kandidátů nadpoloviční většinu, následuje druhé kolo volby.
  9. do druhého kola volby postupují dva kandidáti, kteří v prvním kole obdrželi nejvyšší počet hlasů. Pokud nastala rovnost hlasů u kandidátů na posledních místech potřebného pořadí, postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.
  10. Jestliže ani po druhém kole není zvolen příslušný počet kandidátů, následuje třetí kolo volby. Do třetího kola postupují dva kandidáti, kteří získali ve druhém kole nejvyšší počet hlasů. Pokud nastala rovnost hlasů u kandidátů na posledních místech potřebného pořadí, postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.
  11. Ve třetím kole jsou zvoleni kandidáti v pořadí podle počtu získaných hlasů.
  12. Na průběh druhého a třetího kola volby se přiměřeně použije ustanovení předchozích bodů.
  13. Vzniknou-li pochybnosti o platnosti hlasovacího lístku, rozhoduje o platnosti volební komise a poznamená to v zápise o výsledku hlasování.
  14. O výsledku hlasování sepíše volební komise zápis, který všichni její členové podepíší. V zápise o hlasování v každém kole musí být uvedeno:
    - a) počet vydaných hlasovacích lístků
    - b) počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků
    - c) počet platných hlasů odevzdaných pro navržené kandidáty
    - d) konstatování, kdo byl zvolen
  15. Výsledky hlasování v souladu s odstavcem 15. oznámí předseda volební komise.
  16. V případě, že na pozici je navržen pouze jeden kandidát, probíhá volba aklamací a předchází ustanovení se použijí přiměřeně.
-

**POZOR !!!**

**OKÉNKO PRO MILOVNÍKY ANGLICKÉHO JAZYKA**

**Klub angažovaných nestraníků (KAN)**

dostal od Českého statistického úřadu (ČSÚ) v publikaci

"Numera Pragensis - Statisticka ročenka Hlavního města Prahy 2001"

nový anglický název, a to:

**Club of Committed Non-Party Persons (CCNPP)**

(CCNPP se speluje takto : "dabl sí eN dabl Pi")

-----

## **Stanovy KAN**

*schválené XI. sněmem KAN 17.11.2001 a registrované Min. vnitra 2.4.2002*

### **Článek I.**

Název a charakter organizace

1. název organizace: Klub angažovaných nestraníků  
zkrácený název : KAN
2. KAN je politickým hnutím občanů ČR,  
kteří v období od 1.7.1948 do 17.11.1989  
nebyli funkcionáři žádné politické strany v Československu,  
členy ani kandidáty KSČ nebo KSS  
placenými funkcionáři ČSM či SSM,  
ani příslušníky Lidových milicí,  
a kteří nebyli v evidenci osob spolupracujících s StB (ustanovení zákona č. 451/1991 - tzv.  
lustrační zákon), a kteří nejsou současně členy žádné jiné politické strany nebo hnutí
3. KAN je právnickou osobou, která působí na celém území ČR, popřípadě i v zahraničí, pokud  
tam občané ČR založí Místní klub
4. KAN se hlásí k ideálům svobody, demokracie, humanity a prosperity, prosazuje toleranci  
rasovou, národnostní i náboženskou, a uplatňování zásady rovnosti občanů před zákonem
5. KAN usiluje o nápravu křivd a potrestání zločinů, ke kterým došlo ze strany totalitních  
režimů, např. fašismu a komunismu, a odporuje všem snahám o nastolení totalitního systému  
vlády v ČR

### **Článek II.**

Programové cíle

KAN si předsevzal:

1. probouzet zájem obyvatel ČR o zodpovědnou účast na veřejném politickém životě obcí,  
regionů a republiky

2. zajistit organizační základnu pro občany, kteří se chtějí politicky angažovat ve veřejném životě v zájmu rozvoje otevřené občanské společnosti, demokratických principů veřejné správy, spravedlivého právního řádu a pluralitní politické kultury
3. zajišťovat výběr, výchovu a přípravu osobností vhodných pro kandidaturu do zastupitelstev obcí (a regionů) a do Parlamentu České republiky, i do jiných volených či jmenovaných funkcí ve veřejné správě
4. zajišťovat podporu vybraným kandidátům ve volebních kampaních
5. členům zvoleným za KAN do zastupitelstev obcí (a regionů) a do Parlamentu ČR zajišťovat odborné a informační zázemí pro kvalitní výkon jejich funkcí
6. spolupracovat s demokratickými politickými stranami či hnutími a nevládními organizacemi doma i v zahraničí

### Článek III. Členství v KAN

1. řádným členem KAN se může stát každý zletilý občan ČR, který splňuje podmínky uvedené v článku I./2. těchto Stanov
2. zájemce o řádné členství podepíše vyplněnou "členskou přihlášku", kterou (v případě, že se narodil před rokem 1972) doplní:
  - a) osvědčením MV ČR (případně FMV), že nebyl evidován jako osoba uvedená v §2 zákona č. 451/91 Sb.
  - b) čestným prohlášením, že splňuje i další podmínky členství dle bodu I./2. těchto Stanov
3. zájemce o řádné členství podá přihlášku (doplněnou dle předchozího odstavce) u Místního klubu KAN registrovaného v místě jeho bydliště, nebo u jiného Místního klubu, nebo na sekretariát Ústřední rady KAN (ÚR KAN)
4. o přijetí zájemce za řádného člena KAN rozhodují:
  - a) buď zasedání Místního klubu, který o svém rozhodnutí informuje sekretariát ÚR KAN
  - b) nebo zasedání Ústřední rady (viz. též čl. IV./4.), a sekretariát ÚR o takovém rozhodnutí informuje příslušný Místní klub KANSekretariát ÚR KAN zaregistruje členství a tuto registraci oznámí novému členovi. Řádným členem KAN se zájemce stává dnem vystavení členského průkazu.
5. řádné členství v KAN zaniká:
  - a) vystoupením na základě písemného sdělení člena adresovaného sekretariátu ÚR KAN
  - b) úmrtím; zprávu o úmrtí člena předá Místní klub písemně do 30 dnů sekretariátu ÚR KAN
  - c) vyloučením na základě rozhodnutí zasedání Místního klubu; rozhodnutí MK o vyloučení člena předá Místní klub písemně do 30 dnů sekretariátu ÚR KAN
  - d) vyloučením na základě rozhodnutí Ústřední rady; rozhodnutí ÚR o vyloučení člena sdělí sekretariát ÚR KAN do 30 dnů příslušnému Místnímu klubu

6. důvodem k vyloučení může být:
- dodatečné zjištění, že nejsou splněny podmínky členství
  - závažné porušení povinností člena KAN (viz. čl. III./8.)
  - vznik členství v jiné politické straně nebo hnutí
  - činnost, která je v rozporu s občanskou ctí člena KAN
  - činnost vědomě směřující k zániku KAN jako samostatného politického subjektu

Proti vyloučení rozhodnutému zasedáním Místního klubu je možno se odvolat do 30dnů k Ústřední radě

- do rozhodnutí ÚR je členství pozastaveno.

Proti vyloučení rozhodnutému Ústřední radou je možno se odvolat prostřednictvím Rozhodčí a revizní komise (viz. čl. IV./24.) k nejbližšímu Sněmu KAN - do rozhodnutí Sněmu je členství pozastaveno.

7. práva řádného člena KAN:
- kandidovat na členství v předsednictvu MK
  - kandidovat na delegáta MK v regionálním shromáždění (RS)
  - kandidovat na delegáta MK ve Sněmu KAN
  - kandidovat na člena ÚR a RRK
  - být informován o činnosti svého MK, o všech rozhodnutích příslušného regionálního shromáždění, o všech rozhodnutích ÚR a RRK KAN
  - volit členy předsednictva MK, delegáty RS a delegáty Sněmu KAN
  - kandidovat na kandidátce KAN (nebo volební koalice za účasti KAN) do obecních (regionálních) a parlamentních voleb
  - kandidovat na delegáta Místního klubu do předvolebního shromáždění, rozhodujícího o sestavení kandidátky KAN (nebo volební koalice za účasti KAN) pro komunální či parlamentní volby ve volebním obvodu, který zahrnuje v místě jeho bydliště nebo sídlo jeho MK
  - být informován o adresách všech registrovaných Místních klubů KAN a o adresách všech členů jeho Místního klubu
8. povinnosti řádného člena KAN:
- zaplatit nejpozději jedenkrát ročně členské příspěvky
  - dodržovat stanovy KAN
  - jednat v souladu s programovými cíli KAN
  - jako člen volených či delegovaných orgánů KAN respektovat jednací řád daného orgánu
  - podílet se podle svých sil a možností na přípravě voleb do místních, obecních, regionálních sborů a do Parlamentu (Senátu) ČR v místě svého bydliště, či v sídle svého MK v případě, že v těchto místech (volebních obvodech) kandiduje KAN nebo volební koalice zahrnující KAN
9. řádné členství v KAN může být pozastaveno na základě nesplnění jeho povinnosti zaplatit nejpozději jedenkrát ročně členské příspěvky (viz. čl. III., bod 8., písm a). Po splnění této povinnosti se člen stává opět řádným členem

**Článek IV.**

## Organizace KAN

1. organizace KAN je tvořena:
  - a) místními orgány (Místní kluby a jejich předsednictva) a Korespondenčním klubem
  - b) regionálními orgány (Regionální shromáždění a regionální zástupci)
  - c) ústředními orgány (Ústřední rada a její předsednictvo, Revizní a rozhodčí komise)
  - d) nejvyšším orgánem (Sněmem KAN)
- A. Místní kluby**
2. místním orgánem KAN je Místní klub (MK), který má nejméně tři řádné členy KAN a v jehož čele stojí předseda
3. funkcionáři Místního klubu jsou předseda, místopředseda, hospodář a (případně) další členové předsednictva Místního klubu (PMK), jejichž počet stanoví zasedání MK. Volební období funkcionářů MK je dvouleté.
4. Místní klub může být ustaven na základě jednomyslného rozhodnutí nejméně tří občanů ČR, kteří jsou buď řádnými členy KAN nebo splňují podmínky členství v KAN. Toto jejich rozhodnutí, stvrzené podpisy všech zakládajících a doplněné:
  - a) členskými přihláškami (s příslušnými osvědčeními a prohlášením viz. čl. III./2. těchto Stanov) těch zakládajících, kteří dosud nejsou řádnými členy KAN
  - b) navrženým názvem Místního klubu  
musí být odesláno k registraci sekretariátu ÚR KAN, který do 30 dnů potvrdí registraci klubu včetně jeho názvu, a registraci členství těch zakládajících, kteří dosud nebyli řádnými členy KAN.
5. název Místního klubu je určen obvykle místním jménem sídla klubu. Název nového MK se nesmí shodovat s názvem jiného, již existujícího, MK. Změna názvu existujícího Místního klubu musí být předložena k registraci a k potvrzení Ústřední radě KAN.
6. členové Místního klubu se schází nejméně jednou za 3 měsíce na schůzkách svolávaných předsedou nebo členem, kterého předseda (nebo předsednictvo) pověří. Legitimními rozhodnutími MK jsou jen ta rozhodnutí, která jsou přijata na schůzkách, která splňují podmínky zasedání MK uvedené v následujícím bodě tohoto článku stanov.
7. zasedání Místního klubu:
  - a) zasedání MK zpravidla svolává a řídí předseda MK nebo jím určený člen MK. Zasedání MK však může být svoláno kterýmkoliv členem MK, bude-li pozvánka podepsána alespoň jednou čtvrtinou registrovaných členů MK
  - b) má pravomoc přijímat zejména následující rozhodnutí:
    - ✓ volit a odvolávat předsedu MK a (případně) členy předsednictva MK
    - ✓ volit delegáty MK (na Sněm KAN, na Regionální shromáždění, na předvolební shromáždění atp.)

- ✓ rozhodovat o přijetí a vyloučení člena KAN
  - ✓ rozhodovat o zániku klubu
  - ✓ navrhnout za MK zařazení kandidátů na volebních kandidátkách KAN ve volebních obvodech zahrnujících sídlo MK
  - ✓ rozhodovat o výši členských příspěvků
- c) záznam o rozhodnutích přijatých zasedáním MK doplněný listinou přítomných (prezenční listinou) opatřený razítkem MK a ověřený podpisem předsedajícího a alespoň jednoho dalšího z přítomných členů MK je dokumentem, který stvrzuje legitimitu volby funkcionářů MK i delegátů MK do vyšších orgánů KAN (regionální shromáždění, Sněm) i legitimitu přijetí či vyloučení členů KAN, musí být na vyžádání poskytnut regionálnímu zástupci i ústředním orgánům KAN
8. Místní klub má právo delegovat nejméně jednoho svého zástupce (a při větším počtu členů případně i další zástupce podle klíče určeného Ústřední radou):
- a) na Sněm KAN
  - b) na příslušné regionální shromáždění KAN
  - c) na předvolební shromáždění rozhodující o sestavení kandidátky KAN (nebo volební koalice za účasti KAN) do příslušného regionálního zastupitelstva nebo do parlamentních (a senátních) voleb
9. Místní klub má dále právo:
- a) na to, aby se nejméně jednou za rok zúčastnil jeho schůzky alespoň jeden člen Ústřední rady
  - b) obracet se na Ústřední radu se svými návrhy
  - c) využít pro svou činnost zůstatek výnosu členských příspěvků vybraných od vlastních členů po odvodu na účet ÚR KAN (viz. čl. IV./10. d) těchto Stanov)
10. Místní klub je povinen:
- a) informovat ÚR KAN vždy k 31.1. každého roku o své činnosti, o změnách ve složení svého předsednictva a členstva, a vést evidenci svých členů
  - b) v předvolebních obdobích zajistit sestavení a registraci kandidátky KAN (nebo koalice za účasti KAN, nebo Nezávislých kandidátů) do místního (obecního) zastupitelstva v místě své působnosti, a zajistit pro tuto kandidátku přiměřenou volební kampaň
  - c) spolupracovat na přípravě voleb do zastupitelstev vyšších územních celků a do Parlamentu (i Senátu) ČR a zajišťovat volební kampaň v místech, kde je registrována kandidátka KAN (nebo koalice za účasti KAN)
  - d) odvést do 31.1. každého roku ve prospěch účtu ÚR KAN podíl členských příspěvků za začínající rok ve výši schválené Sněmem KAN
11. Místní klub zaniká:
- a) rozhodnutím zasedání Místního klubu - o způsobu likvidace MK rozhoduje ÚR KAN
  - b) zrušením na základě rozhodnutí Ústřední rady:
    - ✓ jestliže Místní klub ani po výzvě nesplní svou povinnost informovat

sekretariát

- ✓ poklesne-li počet členů Místního klubu pod tři
- ✓ nepodařilo-li se svolat ani za dobu jednoho roku zasedání MK
- ✓ z důvodu hrubého porušení stanov KAN

12. předsednictvo Místního klubu KAN:

- a) řídí činnost MK, je výkonným orgánem zasedání MK
- b) je voleno na funkční období dvou let pokud zasedání MK nerozhodne o kratším funkčním období
- c) schází se podle potřeby - zpravidla jednou za měsíc
- d) zpracovává a předkládá na schůzkách MK - návrh programu MK, zprávu o činnosti a návrhy opatření ke zlepšení činnosti MK
- e) řídí se stanovami KAN a usneseními přijatými na zasedání MK
- f) zajišťuje plnění programu KAN
- g) připravuje a svolává schůzky MK
- h) spolupracuje s ÚR KAN a s regionálním zástupcem s cílem zajistit vzájemnou informovanost
- i) jedná jménem MK s orgány státní správy, politických stran a hnutí, a dalších organizací v oblasti své působnosti

13. oprávnění k jednání jménem KAN v rámci územní působnosti MK KAN:

- a) má jako orgán předsednictvo MK
- b) mají jako funkcionáři: předseda MK a místopředseda MK, kteří jménem MK i podepisují. Ostatní členové MK jednají a podepisují pouze v rámci pověření.

14. sdružování Místních klubů KAN:

Místní kluby KAN se mohou sdružovat. Delegovaní zástupci MK mohou zvolit mluvčího, který je oprávněn jednat a podepisovat jménem KAN v rámci územní působnosti zastoupených MK.

15. Korespondenční klub (KK) je tvořen členy KAN, kteří nepřísluší k žádnému z registrovaných Místních klubů KAN. Výši členských příspěvků členů Korespondenčního klubu, který je jeden v rámci celého KAN, stanoví Ústřední rada, která informuje regionální zástupce a všechny Místní kluby jednotlivých regionů o adresách všech členů KK sídlících v jejich regionu. Způsob volby delegátů Korespondenčního klubu na Sněm KAN určuje ÚR.

#### **B. Regionální shromáždění a regionální zástupce**

16. regionem se rozumí území, ve kterém působí několik Místních klubů. O členění území ČR na regiony ve smyslu těchto stanov rozhoduje Ústřední rada, která tedy rozhoduje i o příslušnosti Místního klubu k regionu.

17. regionální shromáždění je sborem delegátů Místních klubů se sídlem v daném regionu. Rozhodující hlasy v tomto shromáždění má vždy jediný delegát za každý z Místních klubů.

18.

- a) regionální shromáždění svolává, a jeho jednání řídí, regionální zástupce, nebo (pokud není zvolen) člen KAN zmocněný k tomu Ústřední radou. Doba a místo regionálního shromáždění musí být nejméně 3 týdny předem sděleny sekretariátu ÚR KAN.

- b) regionální shromáždění volí a odvolává regionálního zástupce
- c) regionální shromáždění přijímá rozhodnutí k zajištění koordinace přípravy voleb a volební kampaně pro kandidátky KAN a jeho volebních koalic v regionu regionální zástupce:
  - a) svolává (nejméně jednou za 6 měsíců) regionální shromáždění a řídí jeho jednání
  - b) odpovídá za hospodaření s finančními prostředky přidělenými regionům z rozhodnutí Ústřední rady
  - c) účastňuje se zasedání Ústřední rady s hlasem poradním
  - d) informuje Ústřední radu o činnosti Místních klubů v regionu a o rozhodnutích Regionálního shromáždění
  - e) předkládá Ústřední radě k rozhodnutí návrhy schválené Místními kluby či Regionálním shromážděním

### C. Ústřední rada a Revizní a rozhodčí komise

#### 19. složení a ustavení Ústřední rady (ÚR)

- a) počet členů Ústřední rady KAN stanovuje Sněm KAN
- b) členové a náhradníci Ústřední rady jsou voleni na Sněmu KAN tajným hlasováním na dobu dvou let
- c) na místa uvolněná odstoupením z ÚR, či zánikem členství v KAN během funkčního období, nastupují náhradníci v pořadí podle počtu získaných hlasů (při rovnosti počtu hlasů postupuje náhradník podle abecedního pořadí příjmení náhradníků). Za náhradníky ÚR KAN se považují všichni kandidáti, kteří ve volbách do ÚR obdrželi 10 a více hlasů.
- d) po zvolení členů ÚR se ještě v průběhu Sněmu sejde ustavující zasedání ÚR, které rozhodne o počtu místopředsedů a o počtu členů předsednictva a dále zvolí předsedu, místopředsedy a ostatní členy předsednictva ÚR. Tato volba je oznámena Sněmu.

#### 20. Ústřední rada:

- a) stanoví počet členů předsednictva a počet místopředsedů
- b) volí (a odvolává) předsedu, místopředsedy a ostatní členy předsednictva ÚR
- c) zasedání Ústřední rady je svoláváno (zpravidla jednou měsíčně, nejméně však jednou za 3 měsíce) a řízeno předsedou nebo jím pověřeným členem předsednictva
- d) zřizuje (a ruší) sekretariát ÚR KAN a jiná zařízení KAN pro účely zajištění funkčnosti organizace KAN a jmenuje (a odvolává) jejich vedoucí
- e) zřizuje (a ruší) komise jako své poradní a iniciativní orgány a jmenuje (a odvolává) jejich členy a předsedy
- f) stanoví výši členského příspěvku členů Korespondenčního klubu KAN
- g) schvaluje výši platů členů předsednictva (včetně předsedy), předsedů a členů zřízených komisí, a pracovníků sekretariátu a zřízených zařízení KAN
- h) pověřuje členy KAN zastupováním KAN při jednáních s jinými subjekty nebo zastupováním KAN v orgánech zřízených jinými subjekty

- i) bere na vědomí dobrovolný zánik Místních klubů, rozhoduje o zrušení Místních klubů a rozhoduje o způsobu jejich likvidace
  - j) schvaluje vznik a název Místních klubů
  - k) rozhoduje o přijetí a vyloučení členů KAN
  - l) zabezpečuje realizaci usnesení sněmu KAN
  - m) rozhoduje o návrzích předložených Revizní a rozhodčí komisí či jinými komisemi KAN
  - n) rozhoduje o návrzích Místních klubů a Regionálních shromáždění předložených prostřednictvím regionálních zmocněnců
  - o) rozhoduje o plánu činnosti a strategii KAN zejména pro období přípravy voleb a volebních kampaní
  - p) v součinnosti s regionálními zmocněnci zabezpečuje koordinaci činností Místních klubů
  - q) vytváří podmínky pro naplnění práv členů KAN a Místních klubů
21. předsednictvo ÚR (PÚR)
- a) je složeno z předsedy, místopředsedů a dalších členů volených Ústřední radou v počtu určeném rozhodnutím ÚR
  - b) schůzi předsednictva svolává (nejméně jednou za měsíc) a řídí předseda ÚR nebo místopředseda nebo předsedou určený člen předsednictva
  - c) připravuje zasedání ÚR
  - d) zajišťuje informační servis pro Místní kluby a členy KAN
  - e) řídí činnost Korespondenčního klubu KAN
22. složení a ustavení Revizní a rozhodčí komise (RRK) KAN
- a) počet členů Revizní a rozhodčí komise KAN, kteří nemohou být současně členy ÚR, stanovuje Sněm KAN
  - b) členové ani náhradníci RRK KAN nemohou být v daném funkčním období současně členy či náhradníky Ústřední rady
  - c) členové a náhradníci Revizní a rozhodčí komise KAN jsou voleni na Sněmu KAN tajným hlasováním na dobu dvou let
  - d) na místa uvolněná odstoupením z RRK, či zánikem členství v KAN během funkčního období, nastupují náhradníci v pořadí podle počtu získaných hlasů (při rovnosti počtu hlasů postupuje náhradník podle abecedního pořadí příjmení náhradníků). Za náhradníky RRK KAN se považují všichni kandidáti, kteří ve volbách do RRK obdrželi 10 a více hlasů.
  - e) po zvolení členů RRK se ještě v průběhu Sněmu sejde ustavující zasedání RRK, které zvolí předsedu a případně místopředsedu. Tato volba je oznámena Sněmu.
23. Revizní a rozhodčí komise (RRK):
- a) odpovídá za svou činnost Sněmu KAN
  - b) volí ze svého středu předsedu
  - c) může pověřit předsedu nebo jiného člena k účasti na zasedáních ostatních orgánů KAN, včetně předsednictva Místního klubu
  - d) je oprávněna kontrolovat veškerou činnost KAN a všech jeho orgánů

- e) je povinna provést nejméně jedenkrát v kalendářním roce revizi hospodaření KAN
  - f) na základě požadavku ÚR KAN je povinna bez zbytečného odkladu provést mimořádnou kontrolu v požadovaném rozsahu a na základě zjištěných skutečností navrhnout způsob nápravy
  - g) kontroluje plnění nápravných opatření
  - h) předkládá ÚR KAN k rozhodnutí zásadní sporné případy
  - i) rozhoduje ostatní sporné případy v rozsahu určeném Jednacím řádem RRK
  - j) schází se podle potřeby, nejméně však jedenkrát za šest měsíců
  - k) může rozhodnout o svolání mimořádného Sněmu KAN
24. členové Ústřední rady a předseda RRK (nebo člen RRK zastupující předsedu RRK) mají právo:
- a) účasti na Regionálních shromážděních s hlasem poradním
  - b) účasti na Sněmu KAN s hlasem rozhodujícím
25. náhradníci ÚR, předseda RRK (nebo člen RRK zastupující předsedu RRK) a regionální zástupci zúčastňují se zasedání ÚR KAN s hlasem poradním
26. oprávnění k jednání a podepisování jménem KAN jsou:
- a) jako orgán Předsednictvo Ústřední rady KAN
  - b) společně předseda nebo místopředseda a jeden člen Předsednictva anebo jeden člen předsednictva, který k tomu byl Předsednictvem písemně zmocněn

#### D. Sněm KAN

27. nejvyšším orgánem KAN je sněm:
- a) řádný Sněm KAN svolává ÚR nejméně jednou za dva roky
  - b) podle potřeby může ÚR svolat mimořádný Sněm
  - c) ÚR KAN je povinna do dvou měsíců svolat mimořádný Sněm, požádá-li o to písemně alespoň jedna třetina registrovaných MK KAN
  - d) ÚR KAN je povinna do dvou měsíců svolat mimořádný Sněm na základě rozhodnutí RRK
28. delegáty sněmu jsou členové ÚR, předseda RRK (nebo jeho zástupce), regionální zástupci a členové KAN delegovaní Místními kluby
29. delegáty Místních klubů na Sněm volí zasedání MK KAN podle klíče, který určí ÚR KAN
30. ÚR oznámí svolání Sněmu a klíč pro delegování MK KAN dle předchozího bodu písemně všem MK alespoň šest týdnů před termínem Sněmu
31. Sněm:
- a) projednává a schvaluje program KAN
  - b) stanoví počet členů ÚR a počet členů RRK
  - c) volí a odvolává členy ÚR KAN
  - d) volí a odvolává členy RRK KAN
  - e) projednává zprávy: 1. o činnosti ÚR KAN  
2. o hospodaření ÚR KAN  
3. o činnosti RRK KAN
  - f) projednává a schvaluje změny Stanov

- g) stanoví výši odvodů z členských příspěvků na účet ÚR KAN

#### Článek V.

##### Finanční prostředky a zásady hospodaření

1. finanční prostředky tvoří členské příspěvky, dary, úroky z vkladů a prostředky získané od státu jako státní příspěvek
2. za vedení evidence o hospodaření odpovídá hospodář, kterého touto činností pověří PÚR KAN. Hospodář je oprávněn nakládat s prostředky KAN v rozsahu, který vymezi PÚR KAN.
3. Místní kluby KAN jsou povinny vždy k 31.1. každého roku písemně oznámit počet členů MK sekretariátu KAN. K témuž datu je MK KAN povinen předložit zprávu o finančním hospodaření a odvést ve prospěch účtu ÚR KAN podíl členských příspěvků ve výši schválené sněmem KAN.
4. PÚR KAN je povinno zabezpečit zpracování výroční finanční zprávy, a po jejím projednání v ÚR KAN tuto v zákonné lhůtě předložit příslušnému orgánu

#### Článek VI.

##### Zrušení KAN a způsob naložení s majetkovým zůstatkem

1. zrušení KAN může být uskutečněno:
  - a) dobrovolným rozpuštěním
  - b) sloučením s jinou stranou nebo hnutím
  - c) změnou statutární formy (např. na občanské sdružení)
  - d) rozhodnutím soudu o rozpuštění
2. bude-li KAN zrušen dobrovolným rozpuštěním, je orgán, který o rozpuštění rozhodl povinen jmenovat likvidátora, který postupuje v souladu se zákonem č. 424/1991 Sb.
3. skončí-li likvidace majetkovým přebytkem, převede likvidátor tento přebytek ve prospěch Jedličkova ústavu pro postiženou mládež, Praha - Vyšehrad
4. bude-li KAN zrušen sloučením s jinou stranou nebo hnutím, přechází majetek i závazky na tuto stranu nebo hnutí
5. bude-li KAN zrušen změnou statutární formy na občanské sdružení, přechází majetek i závazky KAN na tento nový subjekt

#### Článek VII.

##### Všeobecná a závěrečná ustanovení

1. sídlem KAN je Praha 5, Štefánikova 21
2. orgány KAN jsou schopny usnášení, je-li přítomno alespoň 50 procent jejich členů - nejméně však 3 členové daného orgánu
3. nesejde-li se Sněm, Regionální shromáždění, zasedání MK, Ústřední rada nebo Revizní a rozhodčí komise ve stanovenou hodinu v počtu schopném usnášení, jsou orgány oprávněny se

usnášet za těchto podmínek:

- a) čas a místo jednání byly včas a řádně oznámeny
  - b) Sněm, zasedání MK, zasedání ÚR, zasedání RRK, Regionální shromáždění se koná o jednu hodinu později, než bylo původně stanoveno
  - c) je-li přítomno alespoň třicet procent jejich členů (delegátů), nejméně však tři členové (delegáti) daného orgánu
4. nejsou-li splněny podmínky dle bodu 2., resp. 3. čl. VII., je možno zahájit jednání, jehož cílem není přijetí usnesení
  5. orgány KAN usnášejí se většinou hlasů přítomných členů s výjimkou rozhodování Sněmu o změně stanov KAN, o rozpuštění KAN, o sloučení KAN, nebo o změně KAN na občanské sdružení
  6. pro přijetí návrhu:
    - a) na změně stanov KAN
    - b) na dobrovolné rozpuštění KAN
    - c) na sloučení KAN s jinou politickou stranou nebo hnutím
    - d) na přeměnu KAN v občanské sdruženíje třeba, aby pro návrh hlasovaly dvě třetiny přítomných delegátů Sněmu
  7. zasedání orgánů KAN se řídí jejich jednacími řády
  8. tyto Stanovy Klubu angažovaných nestraníků byly schváleny dne 21. dubna 1996 účastníky řádného sjezdu KAN a tímto dnem vstupují v platnost. Stanovy byly upraveny sněmem konaným dne 17.11.2001.

V Praze 21.4.1996

---

**Usnesení ÚR KAN ze dne 9.2.2002**  
**ÚSTŘEDNÍ RADA KLUBU ANGAŽOVANÝCH NESTRANÍKŮ**

**U S N E S E N Í**  
**3. zasedání Ústřední rady KAN**  
**ze dne 9.2.2002**

**Ústřední rada KAN**

1. **vzala na vědomí** informaci:
  - a) o zájmu členů KAN Východočeského kraje podpořit krajskou kandidátku Pravého Bloku do Poslanecké sněmovny ČR
  - b) o zájmu strany AZS (Akce za zrušení Senátu) zařadit členy KAN na své kandidátky do Poslanecké sněmovny
  - c) o možnosti spolupráce KAN se Sdružením nezávislých kandidátů
  - d) o návrhu občanského sdružení Zvon, aby KAN zastřešoval kandidátky občanských sdružení a mimoparlamentních stran a hnutí

2. **stanovuje** na základě čl. IV. bodu 21, písmeno o. Stanov KAN **pro sněmovní volby 2002:**
  - a) KAN nebude podávat samostatné kandidátní listiny
  - b) KAN nebude podávat koaliční kandidátní listiny
  - c) členové KAN mohou kandidovat na kandidátních listinách demokratických stran a hnutí (či jejich koalic) za podmínky, že jejich kandidatura bude schválena jejich místním klubem a následně Ústřední radou KAN (u členů korespondenčního klubu bude jejich kandidatura schválena přímo Ústřední radou KAN). Poslední termín zasedání ÚR, na kterém může být taková kandidatura schválena je 2.3.2002 dopoledne.
3. **schvaluje**, aby pan Antonín Šimek kandidoval na krajské kandidátce Pravého Bloku do Poslanecké sněmovny ČR
4. **stanovuje** doplňkový termín zasedání ÚR na 2.3.2002 v 10.30. Ostatní stanovené termíny zůstávají v platnosti.
5. **pověřuje** místní kluby Přerov a Olomouc, aby využily všech zákonných možností a účastnily se soudního procesu s V. Hučínem a získaly podrobné informace o jeho průběhu
6. **vítá schválení zákona** o zveřejnění **svazků StB** Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR a vyzývá Senát ČR a prezidenta ČR k urychlenému schválení tohoto zákona

*Holba*

---

*Přítomni: J. Domlátil, P. Holba, S. Jasinková, J. Machač, M. Matějka, V. Podracký, P. Rynt, A. Šimek*

---

**Usnesení ÚR KAN ze dne 16.3.2002**  
**ÚSTŘEDNÍ RADA KLUBU ANGAŽOVANÝCH NESTRANÍKŮ**

**U S N E S E N Í**

**4. zasedání Ústřední rady KAN**  
**ze dne 16.3.2002**  
**Ústřední rada KAN**

1. **schvaluje** obnovení členství v KAN **Ing. Miloslava Svobody** (\*1931) z Prahy 4-Modřan a **Ing. Miroslava Vlašaného** (\*1946) z Prahy 4-Kamýku
2. **souhlasí** s tím, aby níže jmenovaní členové KAN kandidovali na kandidátních listinách níže uvedených politických stran a hnutí ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v červnu 2002:
  - a) na kandidátních listinách **Pravého Bloku:**

Bajer František	(Nová Paka)
Hák Richard	(Nová Paka)
Janata Ladislav	(Nová Paka)
Moješčík Ladislav	(Frýdek)
Pultar Jiří	(Jaroměř)

- b) na kandidátních listinách **ODA**:
- |                  |                  |
|------------------|------------------|
| Šimek Antonín    | (Hradec Králové) |
| Bezděk Jaroslav  | (Přerov)         |
| Holba Pavel      | (Praha)          |
| Kocourek Jan     | (Ústí nad Labem) |
| Rynt Pavel       | (Kralupy n/Vlt.) |
| Svoboda Miloslav | (Praha)          |
- c) na kandidátních listinách **Sdružení Nezávislých**:
- |                  |           |
|------------------|-----------|
| Domlátil Jiří    | (Praha)   |
| Jasinková Simona | (Praha)   |
| Machač Jiří      | (Želivec) |
- stanovuje** termín příštího, mimořádného, zasedání ÚR na 6. dubna 2002 od 10.30 hod. v restauraci Na Staré fáře
  - mění** termín červnového zasedání ÚR z 15. června na 22. června 2002
  - s uspokojením konstatuje, že Senát ČR a prezident republiky akceptovali výzvu ÚR KAN z 9.2.2002 a schválili zákon o zveřejnění svazků StB
  - vítá rozhodnutí** olomouckého krajského soudu **o propuštění kpt. Vladimíra Hučina** z vazby a požaduje, aby příští soudní líčení v případě V. Hučina byla veřejná
  - vyzývá** veřejně-právní sdělovací prostředky, aby, zejména v předvolebním období, zajistily rovný přístup do vysílání všem kandidujícím politickým subjektům

*Holba*

---

Přítomni: *Domlátil, Holba, Jasinková, Machač, Matějka, Podracký, Šimek*

Omluveni: *J. Kocourek, P. Rynt*

---

### Usnesení ÚR KAN ze dne 6.4.2002

## ÚSTŘEDNÍ RADA KLUBU ANGAŽOVANÝCH NESTRANÍKŮ

### U S N E S E N Í

#### 5. zasedání Ústřední rady KAN

ze dne 6.4.2002

#### Ústřední rada KAN

- bere na vědomí**, že změny Stanov KAN schválené 11. sněmem (v listopadu 2001) byly bez připomínek registrovány Ministerstvem vnitra ČR ke dni 2.4.2002 a **ukládá** předsednictvu publikovat tuto poslední verzi Stanov ve Zpravodaji KAN

2. **bere na vědomí**, že byl proveden audit účetnictví KAN za rok 2001 a že dne 27.3.2002 byla předána do podatelny Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR "Výroční finanční zpráva o hospodaření KAN v roce 2001" včetně výroku auditora
3. **souhlasí** s tím, aby tito další (viz 4. usnesení ÚR z 16.3.2002) níže jmenovaní členové KAN kandidovali na kandidátních listinách níže uvedených politických stran a hnutí ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v červnu 2002.
  - a) na kandidátní listině **Pravého Bloku**: Wolf Bohumír (Pardubice)
  - b) na kandidátní listině **ODA**: Borek Egon, MUDr.(Kralupy nad Vltavou)  
Viktora Zdeněk (Kralupy nad Vltavou)
  - c) na kandidátní listině  
**Sdružení nezávislých kandidátů**: Černý Karel (Plzeň)
4. **bere na vědomí**, že vzhledem k telefonní poruše, kterou Telecom dosud (ani po 4 týdnech) neopravil, je e-mailová adresa [kan@ms.pragonet.cz](mailto:kan@ms.pragonet.cz) nedostupná. Zprávy pro KAN lze zasílat na adresy [simona.jasinkova@seznam.cz](mailto:simona.jasinkova@seznam.cz) nebo [pavelh@imip.mepnet.cz](mailto:pavelh@imip.mepnet.cz)

*Holba*

---

Přítomni: Rynt, Holba, Jasinková, Matějka, Kocourek

Nepřítomni: Domlátil (omluven), Šimek (omluven), Machač, Podracký

Host: Bezděk

Usnesení ÚR KAN ze dne 20.4.2002

## ÚSTŘEDNÍ RADA KLUBU ANGAŽOVANÝCH NESTRANÍKŮ

### U S N E S E N Í

#### 6. zasedání Ústřední rady KAN

ze dne 20.4.2002

Ústřední rada KAN

1. **souhlasí** s tím, že se KAN připojí k výzvě Vyměňme Parlament, uvedené v příloze tohoto usnesení
2. **bere na vědomí**, že byl proveden audit účetnictví KAN za rok 2001 a že dne 27.3.2002 byla předána do podatelny Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR "Výroční finanční zpráva o hospodaření KAN v roce 2001" včetně výroku auditora
3. **bere na vědomí** zařazení členů KAN na kandidátkách pro sněmovní volby v červnu 2002:

kraj	volební strana	pořadí	člen KAN
Praha	ODA	3.	Holba Pavel
Praha	ODA	9.	Svoboda Miloslav
Středočeský	ODA	3.	Rynt Pavel
Středočeský	ODA	10.	Borek Egon
Olomoucký	ODA	3.	Bezděk Jaroslav
Ústecký	ODA	10.	Kocourek Jan
Plzeňský	SNK	6.	Černý Karel
Královéhradecký	PB	2.	Hák Richard
Královéhradecký	PB	7.	Šimek Antonín
Královéhradecký	PB	10.	Janata Ladislav
Královéhradecký	PB	15.	Pultar Jiří
Královéhradecký	PB	16.	Bajer František
Pardubický	PB	9.	Wolf Bohumír
Moravskoslezský	PB	?	Moješčík Ladislav

4. **bere na vědomí**, že předsedkyně Revizní a rozhodčí komise (RRK) se stala paní Dagmar Kolaříková
5. **bere na vědomí** zprávu RRK o kontrole hospodaření (ověření účetních dokladů) KAN za rok 2001 s tím, že nebyly shledány žádné závady
6. **děkuje** Simoně Jasinkové za vzorné vedení účetnictví i za ostatní práce vykonávané pro KAN

*Holba*

**Upozornění:** Vzhledem k telefonní poruše, kterou Telecom dosud (ani po 6 týdnech) neopravil, je e-mailová adresa kan@ms.pragonet.cz stále nedostupná. Zprávy pro KAN lze zasílat na adresy simona.jasinkova@seznam.cz nebo pavelh@imip.mepnet.cz

---

Přítomni: Rynt, Holba, Jasinková, Matějka, Kocourek, Machač, Domlátil  
 RRK: Kolaříková, Cigánek, Michálková  
 Nepřítomni: Šimek (omluven), Podracký (omluven)  
 Host: Bezděk

---

**POZOR - příští schůze ÚR se koná 18.5. od 10.30 v restauraci  
 U Matějě, U Matěje 1, Praha 6 !!!  
 Další platný termín ÚR: 22.6.2002**

-----

*Příloha usnesení ÚR KAN ze dne 20.4.2002*

## Vyměňme parlament

My, představitelé demokratických politických stran a hnutí ODA, Strana za životní jistoty, Klub angažovaných nestraníků, Naděje, Hlas, LiRA, vyzýváme všechny voliče, aby vyměnili opotřebovaný, unavený a vyhaslý parlament.

Politika dnes vládnoucích stran je nebezpečná, protože je občanům nesrozumitelná a také proto, že důležitá rozhodnutí se dělají v zákulisí politických sekretariátů. Zemi vládne zákulisní Bratrstvo, jehož chapadla jdou napříč systémem sněmovních politických stran. Hlas pro kteroukoli ze stran Bratrstva tak ve skutečnosti propadne, neboť nemůže žádným způsobem přispět ke změně současného stavu.

Apelujeme na všechny občany v této zemi, kterým je drahá demokracie, aby volili strany, které se nepodílejí na současném rozdělení moci. Volbou našich stran Váš hlas nepropadne, protože umožní větší otevřenost českého politického spektra a skutečnou změnu.

Jsme přesvědčeni, že přichází čas pro novou generaci českých političek a politiků.

Už žádná křesla pro zkorumpované poslance. Jsme připraveni převzít odpovědnost a vymést nepořádek, který způsobily vládnoucí strany.

Naším společným krédem je služba občanům, právní jistoty a svoboda jednotlivce i společnosti.

Občanská demokratická aliance	ODA	Martin Sedeke, místopředseda
Strana za životní jistoty	SŽJ	Ladislav Jaroš, předseda
Klub angažovaných nestraníků	KAN	Pavel Holba, předseda
Naděje		Monika Pajerová, předsedkyně
Hnutí lidové akce a svobody	HLAS	Robert Vašíček, předseda
Liberálně reformní strana	LiRA	Milan Hamerský, předseda

---

**NEPRODEJNÉ**